

O d l i š n é s t a n o v i s k o
v zmysle § 6 ods. 8 zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade Slovenskej republiky a o zmene
a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov
k uzneseniu Súdnej rady Slovenskej republiky
č. 207 z 2. decembra 2013

Väčšinové rozhodnutie Súdnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „súdna rada“), o ktoré tu ide, teda rozhodnutie o dočasnom pridelení JUDr. Dany Bystrianskej na výkon funkcie sudkyne na Najvyšší súd Slovenskej republiky, je pokračovaním v praxi namietanej už odlišnými stanoviskami k uzneseniam súdnej rady č. 81 a 96 zo 16. apríla 2013 a č. 171 a 187 z 29. októbra 2013, ako aj v rámci diskusie na tých zasadnutiach súdnej rady, na ktorých boli práve spomenuté uznesenia prijaté a tiež na 5. zasadnutí súdnej rady, konanom 28. marca 2013.

Dôvod nesúhlasu s väčšinovým rozhodnutím súdnej rady, na ktorom ani tentoraz nie je treba nič meniť a ktorý už bol objasnený v minulosti (v súvislosti s rozhodovaním o dočasnom pridelení sudcu Okresného súdu Ružomberok JUDr. Jozefa Turzu, sudkyne Okresného súdu Topoľčany JUDr. Aleny Šiškovéj, sudcu Okresného súdu Bratislava V René Štepánika, sudcu Okresného súdu Kežmarok JUDr. Richarda Bureša a sudkyne Okresného súdu Galanta JUDr. Evy Foltánovej, všetkých na Najvyšší súd Slovenskej republiky, ďalej len „NS SR“), je ten, že dočasné prideľovanie sudcov okresných súdov priamo na NS SR bez primeranej či akejkoľvek praxe aj na odvolacom súde nielenže nenapomáha vytváraniu obrazu transparentného aj dostatočne uváženeho rozhodovania súdnej rady, ale naopak ďalej prehľbuje podozrenia z pretrvávajúceho záujmu na posilňovaní NS SR výlučne sudcami, ktorí vyhovujú súčasnému predsedovi tohto súdu. Toto by len veľmi ťažko šlo účinne poprieť, ak JUDr. Bystrianska je po JUDr. Turzovi ďalšou osobou, ktoré súčasný predseda NS SR a súdnej rady v jednej osobe odporúča sudcom voliť v ostatných voľbách do súdnej rady a zároveň takou osobou, ktorú volíči do súdnej rady aj reálne vyslali. To, že aj v tomto konkrétnom prípade návrh získal „pohodlnú“ väčšinu, je buď svedectvom neschopnosti či nezájmu väčšiny v súdnej rade opisovanému počínaniu čeliť, alebo (v tom ešte horšom prípade) znamením uzrokovania väčšiny v súdnej rade s takýmto počínaním. Prakticky bez povšimnutia pritom ostala i pretrvávajúca neochota predsedu NS SR uspokojivo vysvetliť jav obchádzania s ponukami na dočasné pridelenie na takýto súd sudcov krajských súdov.

U dočasného pridelenia v tomto prípade bolo pritom ignorované aj stanovisko sudcovskej rady Okresného súdu Košice I (ako súdu, na ktorý je sudkyňa dočasne prideľovaná na Najvyšší súd pridelená trvale). Nech aj z takéhoto stanoviska (viď uznesenie sudcovskej rady č. 45 z 13. novembra 2013) vyplýva ochota akceptovať dočasné pridelenie za podmienky súbežného personálneho posilnenia súdu, je tu tiež poukaz na opakované a už relatívne dlhší čas trvajúce dočasné prideľovanie JUDr. Bystrianskej k rôznym inštitúciám (v rokoch 2010 – 2011 na Ústavný súd SR a od roku 2012 na Ministerstvo spravodlivosti SR so zjavným vynútením si predčasného ukončenia druhej z takýchto stáží, majúcej pôvodne trvať až do 31. decembra 2013, práve dočasným pridelením na NS SR), pre ktoré sa menovaná sudkyňa prinajmenšom po dobu bezmála 4 rokov na reálnom výkone súdnictva nepodielá nielen na svojom tzv. materskom súde, ale vôbec.

Doplnenie návrhu na dočasné pridelenie do programu 12. zasadnutia súdnej rady až na takomto zasadnutí (2. decembra 2013) v spojení s požiadavkou, aby dočasné pridelenie na NS SR začalo už dňom nasledujúcim po prijatí príslušného rozhodnutia súdnej rady (3. deň rovnakého mesiaca i roka) a do tretice i v spojení s ukončením stáže na ministerstve ku koncu novembra 2013 (prípadnovo na víkend) bolo potom tiež výrazom snahy o uchránenie dočasne prideľovanej sudkyne pred tým, aby sa čo i len na krátky čas bola nútená vrátiť k výkonu súdnictva na svojom materskom súde. Pre takúto snahu rovnako väčšina v súdnej rade našla porozumenie navzdory tomu, že sa tým dostala o. i. pod časový tlak (na čo upozorňuje aj odlišné stanovisko k uzneseniu č. 190 z dnešného dňa).

Tým najzávažnejším dôvodom, pre ktorý však návrh nemal byť akceptovaný a pre ktorý dočasne prideľovaná sudkyňa mala už svoj súhlas s dočasným pridelením zvažovať s čo najväčšou opatrnosťou, bolo ale to, že pri nutnosti pristúpenia súdnej rady už v prichádzajúcom kalendárnom roku 2014 k voľbe

kandidáta na vymenovanie do funkcie predsedu NS SR, pri nemožnosti vylúčenia záujmu súčasného predsedu NS SR na opätovnom sa uchádzaní o takúto funkciu a pri členstve t. č. už dočasne pridelenej sudkyne v súdnej rade bude len veľmi ťažké presvedčiť o skutočne nestrannom rozhodovaní sa (obdobne ako na zaťaženie procesu voľby chybou v podobe nedostatku nestrannosti poukazoval jeden z autorov tohto odlišného stanoviska už v procese pristupovania súdnej rady k predloženiu návrhu na vymenovanie predsedu NS SR v roku 2009, v ktorom sa súčasný predseda NS SR o ním zastávanú funkciu uchádzal ako minister spravodlivosti a jeho kandidatúru mali podporiť alebo túto naopak odmietnuť viaceré osoby mu podriadené – predsedovia súdov a riaditeľ Justičnej akadémie).

Mgr. Dušan Čimo, v. r.

JUDr. Rudolf Čirč, v. r.